

- 4) Indien de tweede vraag bevestigend en de derde vraag ontkennend wordt beantwoord, wie van de partijen — de verzoekende werkneemster dan wel de verwerende werkgever — moet op grond van artikel 19 van richtlijn 2006/54, wanneer vaststaat dat de verrichte arbeid risico's inhoudt voor de moeder of het borstkind, aantonen (1) dat het niet mogelijk is om de arbeidsomstandigheden of de arbeidstijd aan te passen of dat de arbeidsomstandigheden ondanks een dergelijke aanpassing negatieve gevolgen kunnen hebben voor de gezondheid van de zwangere werkneemster of de zuigeling (artikel 26, lid 2, juncto lid 4, van de Ley de Prevención de Riesgos Laborales, waarbij artikel 5, lid 2, van richtlijn 92/85 is omgezet) en (2) dat het technisch of objectief niet mogelijk is of om gegronde redenen redelijkerwijs niet kan worden verlangd om van werk te veranderen (artikel 26, lid 3, juncto lid 4, van de Ley de Prevención de Riesgos Laborales, waarbij artikel 5, lid 3, van richtlijn 92/85 is omgezet)?

⁽¹⁾ PB L 204, blz. 23.

⁽²⁾ PB L 348, blz. 1.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Audiencia Provincial de Zaragoza (Spanje)
op 9 oktober 2015 — Eurosaneamientos, S.L. e.a./ArcelorMittal Zaragoza, S.A.**

(Zaak C-532/15)

(2015/C 429/15)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Audiencia Provincial de Zaragoza

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Eurosaneamientos, S.L., Entidad Urbanística Conservación Parque Tecnológico de reciclado López Soriano en UTE PTR Acciona Infraestructuras, S.A.

Verwerende partij: ArcelorMittal Zaragoza, S.A.

Prejudiciële vragen

- 1) Verdraagt zich met artikel 4, lid 3, [VEU] en artikel 101 VWEU een door de staat vastgestelde regeling waarbij sprake is van staatstoezicht op het bepalen van het honorarium van procesvertegenwoordigers („procuradores”, zijnde tussenpersonen tussen de rechtbank en de advocaat) aangezien het exacte en verplicht in rekening te brengen honorariumbedrag is vastgelegd bij besluit en de rechter de taak heeft — met name bij een kostenveroordeling — achteraf toezicht te houden op de bepaling van het honorarium in ieder specifiek geval, met dien verstande dat bij dit toezicht slechts wordt getoetst of de tarieven strikt zijn gehanteerd, zonder dat in uitzonderlijke gevallen bij met redenen omklede beslissing kan worden afgeweken van de door de tariefregeling gestelde grenzen?
- 2) Als de staat het voor diensten te betalen bedrag in regelgeving vastlegt en er bij gebreke van een in het omzettingsrecht opgenomen regeling sprake is van een stilzwijgende verklaring dat dwingende redenen van algemeen belang aanwezig zijn — ook al kunnen deze redenen de toetsing aan de [Unie]rechtspraak niet met succes doorstaan — is het dan zo dat de door het Hof [van Justitie] van de [Europese] Unie gegeven uitlegging van de in de artikelen [4 en 15] van de richtlijn betreffende diensten op de interne markt ⁽¹⁾ gebruikte begrippen „dwingende redenen van algemeen belang”, „noodzakelijkheid” en „evenredigheid” het mogelijk maakt dat de rechterlijke instanties van de [lid]staten van oordeel zijn dat in een specifiek geval sprake is van een niet op het algemeen belang berustende beperking en daarom de honorariumregeling voor procesvertegenwoordigers buiten toepassing laten of wijzigen?

- 3) Is het vaststellen van een dergelijke regeling mogelijkwijs strijdig met het recht op een eerlijk proces als uitgelegd door het Hof [van Justitie] van de [Europese] Unie?

⁽¹⁾ Richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 (PB L 376, blz. 36).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado de Primera Instancia de Olot (Spanje) op 15 oktober 2015 — Francesc de Bolós Pi/Urbaser, S.A.

(Zaak C-538/15)

(2015/C 429/16)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Juzgado de Primera Instancia de Olot

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Francesc de Bolós Pi

Verwerende partij: Urbaser, S.A.

Prejudiciële vragen

- 1) Is de in koninklijk decreet 1373/2003 van 7 november 2003 vervatte tariefregeling voor procesvertegenwoordigers („procuradores”, zijnde tussenpersonen tussen de rechtbank en de advocaat) waarbij voor de vergoeding van procesvertegenwoordigers een minimumtarief of -bedrag geldt dat slechts met 12 % kan worden verhoogd of verlaagd, verenigbaar met artikel 101 VWEU, gelezen in samenhang met artikel 10 [EG] en artikel 4, lid 3, VEU, ermee rekening houdende dat de autoriteiten van de staat, waaronder ook rechterlijke instanties, niet mogen afwijken van het minimumtarief of -bedrag, ook niet in uitzonderlijke situaties?
- 2) Kan voor de toepassing van de genoemde wettelijke tariefregeling zonder inachtneming van het daarin vastgestelde minimumtarief, als uitzonderlijke situatie worden aangemerkt het feit dat de daadwerkelijk verrichte werkzaamheden helemaal niet in verhouding staan tot het volgens de tariefregeling te betalen honorarium?
- 3) Is koninklijk decreet 1373/2003 verenigbaar met artikel 56 VWEU?
- 4) Voldoet dit koninklijk decreet aan de in artikel 15, lid 3, van richtlijn 2006/123/EG ⁽¹⁾ genoemde eisen van noodzakelijkheid en evenredigheid?
- 5) Omvat artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden het recht om doeltreffend te kunnen opkomen tegen het honorarium van de procesvertegenwoordiger wanneer dit onevenredig hoog is en niet overeenkomt met de daadwerkelijk verrichte werkzaamheden?

⁽¹⁾ Richtlijn van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende diensten op de interne markt (PB L 376, blz. 36).